

HET V OLKS BELA NG

LIBERAAL VLAAMS TIJDSCHRIFT

Nr 2 • februari 2025
Jaargang 145 • maandblad

In dit nummer:

EDITORIAAL

Wetstraat 16: Geen wittebroodsweken / 2

LVV

Brussel: Nederlandstaligen,
word wakker! / 3

BOEKEN

Margot Vanderstraeten:
99 verhalen over de Roma / 4

SAMENLEVING

Hospitalisatieverzekering:
Discriminatie op basis van leeftijd?
Nooit! / 5

EUROPA

Verstoorde wereldorde:
Sterk Europees beleid nodig / 6

BUITENLAND

Verkiezingen: Duitsland op een
gevaarlijke tweesprong / 8

LIBERAS

Vijf jaar na Corona,
de tentoonstelling / 10

OPINIE

Een efficiëntere overheid / 12

liberaalvlaamsverbond

Trek Brussel uit het moeras!

Koning Filip legde de vinger op de pijnlijke wonde tijdens zijn toespraak voor de 'Overheden van het land': "Brussel, onze hoofdstad, en ook die van Europa, moet een kruispunt blijven, geen doodlopende weg. Het mag geen symbool van stilstand worden." Na meer dan acht maanden is er nog altijd geen regering in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De onderhandelingen zitten volledig vast omdat vooral de PS niet wil weten van regeringsdeelname van de N-VA. Het bestuur van het Liberaal Vlaams Verbond (LVV) klaagt deze toestand in een standpunt aan: "De Franstalige

socialisten en groenen zetten zo, in de cynische traditie van PS'er Philippe Moureaux, de delicate communautaire evenwichten in Brussel op de helling. Door de Nederlandstalige democratie in Brussel terzijde te schuiven, wordt een communautaire atoombom onder ons land gelegd." Het Liberaal Vlaams Verbond trekt aan de noodrem en roept op tot Vlaamse eensgezindheid.

**Lees het LVV-standpunt
op blz. 3.**

Voorwoord door Bert Cornelis

Over Bouchez:

“*Da Joenk*” uit Bergen zal als een pijnlijke steen in de schoen van De Wever blijven zitten.

Geen wittebroodsweken

De nieuwe federale regering van Bart De Wever (N-VA) werd alleszins geen wittebroodsweken gegund. Vooreerst begonnen de vrouwen al te morren. In de nieuwe regering van premier De Wever zitten maar vier vrouwen. Er is bovendien geen enkele vrouwelijke vicepremier, dus geen vrouw in het kernkabinet. De kritiek werd door onder andere de nieuwe Defensieminister Theo Francken (N-VA) ronduit weggelachen: “moeten we ons daar mee bezighouden?” De machocultuur is in de politiek precies terug van weggeweest... En toen kwam een geheim briefje naar boven over een akkoord over de meerwaardetaks (om aandelen na tien jaar bezit te ontsien voor die belasting) tussen Bart De Wever en Georges-Louis Bouchez, de MR-voorzitter die al meteen verraste door niet in de regering te stappen. Wat werd gevreesd, werd al meteen waarheid: “Da Joenk” uit Bergen zal als een pijnlijke steen in de schoen van De Wever blijven zitten, en hem te pas en te onpas alle hoeken van de kamer laten zien. Voormalig premier Alexander De Croo (Open Vld) weet daar alles van. De socialisten van Conner Rousseau stonden erbij en keken ernaar.

Brandhout

En als opdoffer die kan tellen, maakte uitgerekend de Nationale Bank van België (NBB) brandhout van de begrotingsmaatregelen. De Wever wil met zijn regering de overheidsfinanciën rechtekken, maar de NBB betwijfelt of dat met die geplande maatregelen wel zal lukken. Het overheidstekort zal ook de komende jaren een probleem blijven en, aldus de gouverneur van de NBB, zal de regering haar voornaamste doel niet halen: het op orde brengen van de overheidsfinanciën. De vooruitzichten in vergelijking met andere Europese landen zijn voor België bijzonder slecht. Hoe kan dat? Niet omdat er minder belastingen werden geheven, want die namen toe. Maar wel omdat de overheid gewoonweg meer geld heeft uitgegeven. En dan gaat het voornamelijk om sociale uitgaven en de toename van het overheidspersoneel. Er zijn

wel maatregelen in de arbeidsmarkt en de pensioenen, maar of die voldoende zullen zijn, is maar de vraag, zo luidt het in het jaarverslag van de NBB.

Opvallend, en heel vervelend voor Vlaams-nationalist De Wever is dat de NBB voor de budgettaire situatie voor een groot deel ook wijst naar de regio's. N-VA toetert steeds dat er meer financiële onafhankelijkheid voor de regio's moet zijn, maar de NBB zegt dat die regio's maar best hun begrotingssituatie snel weer gezond maken. Er wordt ten slotte sterk getwijfeld aan de zogenaamde terugverdieneffecten.

Rubberlaarzen

De regering De Wever nam allesbehalve een rustige take off. Het vliegtuig kwam meteen in zware turbulentie terecht. En als het goed en wel van de grond was, werd er geschoten in Anderlecht. Diplomaat en historicus Bernard Quintin, de reizende MR-ster die na een doortocht op buitenlandse zaken nu de binnenlandse veiligheid moet bewaken, kreeg meteen zijn vuurdoop. Met de rubberlaarzen die hij van zijn voorganger Annelies Verlinden (CD&V, nu Justitieminister) kreeg, kon hij in Anderlecht niet veel aanvangen. Alhoewel, in het Brusselse moeras heb je best goede schoenen aan.

En dan is er nog de sociale onrust. Nog voor

De Wever goed en wel in de Wetstraat 16 was aangekomen, trokken al boze syndicalisten onder zijn raam voorbij. Zij vrezen dat er straks van hun pensioen en hun statuut niet veel meer overblijft. De Wever gaat nog een hete zomer en dito herfst tegemoet. De actie- en stakingsbereidheid bij de vakbonden en hun leden is zeer groot.

Oude liberale slogans

En hoe vergaat het intussen de Vlaamse liberalen? Hoewel de acht Open Vld-parlementsleden in de Kamer tijdens de debatten over de regeerverklaring hun best deden, blijft hun verleden hen achtervolgen. Hun kritiek op het beleid van De Wever kan gemakkelijk door zijn troepen als “ongeloofwaardig” worden weggezet. De Vlaamse liberalen zetten vooral in op kritiek op de verhoging van de belastingen. Zoals de meerwaardetaks, nu al de ‘De-Wever-taks’ genoemd. Daarmee gaan de liberalen naar hun corebusiness: minder belastingen, minder overheid, meer werk voor de hardwerkende Vlamingen. “Niet u, maar de staat leeft boven zijn stand”, de oude liberale slogans uit de tijd van Willy De Clercq zijn plots weer heel actueel. Wie ten slotte bij dit alles, en het gebeurt toch te weinig, een dikke pluim verdient, is koning Filip. Hij maakte het onmogelijke mogelijk: de man die België schraagt sloot een deal met de man die België weg wil. Hoewel De Wever zijn anti-Belgicisme heeft opgeborg en nu elke dag op zijn kantoor doorbrengt met de Belgische driekleur in zijn rug, blijft zijn droom “België weg”. Zijn broer Bruno bevestigde dat nog eens in de pers: “België ontmantelen zit vooraan in het hoofd van mijn broer, ook als premier.” De koning was intussen gelukkig dat in zijn land alle regeringen waren gevormd, op één na, de Brusselse. Hij zei dan ook terecht in zijn toespraak voor de ‘Overheden van het land’: “Brussel, onze hoofdstad, en ook die van Europa, moet een kruispunt blijven, geen doodlopende weg. Het mag geen symbool van stilstand worden.” Waarop wachten ze in Brussel?

De financiële put in onze hoofdstad wordt dieper, de Brusselse straten onveilig en de PS herschrijft eigenhandig de communautaire spelregels. En Vlaanderen? Dat kijkt machteloos toe. Het Liberaal Vlaams Verbond trekt aan de noodrem en roept op tot Vlaamse eensgezindheid.

Het bestuur van het
Liberaal Vlaams
Verbond (LVV)

Brussel in het moeras

Nederlandstaligen, word wakker

Brussel, de hoofdstad van Europa, zou een toonbeeld van bestuurlijke efficiëntie en politieke stabiliteit moeten zijn. De realiteit? Een absolute puinhoop. Gisteren nog een dodelijke schietpartij aan metrostation Clemenceau. Vandaag een schuldenberg van 11,5 miljard euro die almaar hoger wordt. Morgen misschien het faillissement.

“Bijna geen enkel Vlaams kopstuk lijkt het de moeite waard te vinden om zich over Brussel druk te maken.”

253 dagen na de verkiezingen, heeft Brussel nog steeds geen regering. In Brussel vormen Franstaligen en Nederlandstaligen elk hun eigen meerderheid. PS en Ecolo weigeren echter elk gesprek zolang N-VA mee aan tafel zit. De partij wordt door hen weggezet als extreemrechts, en dat volstaat blijkbaar als argument om de institutionele spelregels aan hun laars te lappen. En wat doet Vlaanderen? Niets. Bijna geen enkel Vlaams kopstuk lijkt het de moeite waard te vinden om zich hierover druk te maken.

De desinteresse van de Vlaamse politieke partijen voor wat in Brussel gebeurt, is stuitend. Dit is niet zomaar een stad. Dit is onze hoofdstad. Het politieke hart van ons land. De Europese hoofdstad. Wat hier fout loopt, straalt af op Vlaanderen en België, op heel Europa. En toch haalt de Vlaamse politiek achteloos de schouders op. Een institutioneel en financieel kerkhof midden in ons land? Blijkbaar geen probleem.

Brussel verdient beter dan die gelatenheid. De verloedering en blokkering van onze hoofdstad kan niet langer als een lokaal probleem worden

afgedaan. Veiligheid, bestuur, financiën, dit zijn geen Brusselse aangelegenheden, dit zijn nationale kwesties. Dat Vlaamse partijen zich hier amper om bekommeren, is onbegrijpelijk. Onaanvaardbaar. Niemand zou accepteren dat Parijs, Berlijn of Amsterdam zo in verval raakt. Maar Brussel? Ach ja, dat is “complex”.

Crisis vraagt om oplossingen en leiderschap, maar Brussel krijgt een dikke middelvinger van de PS en Ecolo. Zij denken te mogen bepalen wie aan Nederlandstalige zijde mag meedoen en wie niet, enkel en alleen om N-VA, een democratische partij (die nota bene de federale premier levert), buiten te houden. Dit is onaanvaardbaar.

“Door de Nederlands-talige democratie in Brussel terzijde te schuiven, wordt een communautaire atoombom onder ons land gelegd.”

De Franstalige socialist en groenen zetten zo, in de cynische traditie van PS'er Philippe Moureaux, de delicate communautaire evenwichten in Brussel op de helling. Door de Nederlandstalige democratie in Brussel terzijde te schuiven, wordt een communautaire atoombom onder ons land gelegd. Brussel is

immers geen eiland: de Brusselse grendels zijn het spiegelbeeld van de federale grendels die de Franstalige minderheid in België moeten beschermen. Brussel is de sleutel van de communautaire doos van Pandora.

Timing is alles, behalve voor de PS en Ecolo. Terwijl gewapende drugsbendes de hoofdstad terroriseren en de Brusselse deficits zich opstapelen, zetten ze liever de communautaire verhoudingen op scherp. Prioriteiten, iemand?

PS-voorzitter Paul Magnette mag in de Kamer dan oproepen tot nationale eenheid en interpersoonlijke solidariteit, zijn Brusselse afdeling laat onze hoofdstad doodleuk aftakelen. Zoals steeds betalen de zwaksten de prijs doordat de overheid haar kerntaken niet meer kan uitvoeren.

Daarom is het tijd om de rug te rechten. Er worden geen Franstalige veto's aanvaard op de democratisch gevormde meerderheid aan Nederlandstalige zijde tussen Groen, Open Vld, Vooruit en N-VA. Alle Nederlandstalige kopstukken van de partijen in kwestie (inclusief CD&V) – in Brussel én nationaal – moeten zich verenigen en een duidelijk signaal geven: Nederlandstalige partijen onderhandelen zelf hun meerderheid en laten zich geen dictaten opleggen van Franstalige partijen. Dit gaat niet om flamingante scherpslijperij, maar om het naleven van communautaire en grondwettelijke regels en tradities binnen Brussel en België. En avant!

WORD NU LID VAN HET LVV

Wil je Het Volksbelang blijven ontvangen en uitgenodigd worden voor de events van het LVV, hernieuw dan je lidmaatschap, of word gewoon een nieuw lid.

De lidmaatschapsbijdrage bedraagt **30 euro**. Voor **50 euro** ben je steunend lid, en voor **500 euro** krijg je de titel van “erelid” van het LVV. Je kan je bijdrage storten op het rek. nr. **BE93 2900 5218 0967** met vermelding van je naam, adres en e-mailadres. Alvast onze dank voor je steun.

De redactie van Het Volksbelang en het bestuur van het LVV.

Boeken

"Met dank aan Conner Rousseau". Zo staat er op de eerste bladzijde van haar boek. **"Wij, Roma. Een zeldzaam bezoek aan een gesloten wereld"** van schrijfster Margot Vanderstraeten was er wellicht niet geweest zonder de uitspattingen van "zatemanspraak" Conner Rousseau, de voorzitter van de socialistische partij 'Vooruit' in het bijzijn van enkele politieagenten in het nachtelijke Sint-Niklaas. Niks te vroeg dat de auteur eindelijk de Roma zelf eens aan het woord heeft gelaten.

Bert Cornelis

Hitler

Op de binnenflap van het boek staat de vlag van de Roma afgebeeld, een rood wiel op een achtergrond met boven het blauw van de hemel en beneden het groen van de aarde. Het felrode wiel verwijst naar India en beeldt het immer reizende volk uit, altijd maar draaiende van de ene naar de andere plek. India is de bakermat van alle Roma. De vlag werd in 1933 in het leven geroepen, het jaar dat Adolf Hitler in Duitsland aan de macht kwam. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden zo'n half miljoen Roma in de nazi-concentratiekampen vermoord. Samen met het uitroeien van de Joden vormden zij voor Hitler het hoofddoel om hen voorgoed te laten verdwijnen. Schrijfster en journaliste Margot Vanderstraeten is met dit boek rond dit thema niet aan haar proefstuk toe. Eerder schreef ze al 'Mazzel tov', dat een inkijk biedt in het dagelijkse leven van de eveneens erg gesloten orthodox-joodse gemeenschap. Het boek werd een succes, verscheen in acht talen en ging in België en Nederland 65.000 keer over de toonbank. De schrijfster heeft een indrukwekkend palmares met ruim tien boeken.

Geen zigeuners

We leren uit haar boek dat Dé Roma niet bestaan. Er is niet één Roma-gemeenschap, maar talrijke die erg van elkaar verschillen. Kosovaarse Roma zijn bijvoorbeeld geen Roemeense Roma. Een ander kenmerk: ze passen zich snel aan hun omgeving aan en precies die flexibiliteit is ook de reden van hun voortbestaan en overleven. Zeg niet "zigeuner" tegen een Roma, want dan ga je de racistische en denigrerende toer op, schrijft Vanderstraeten in haar inleiding. In 1971 tijdens een internationaal congres voor de Roma in Londen werd er besloten om het voortaan niet over zigeuners, gypsy of gitans te hebben, maar over 'Roma'. In België schuilen vele groepen onder de Romapapaplu, zoals de Sinti, de afstammelingen van de India-Roma, de Roms, die uit Oost-Europa komen en de 'Voyageurs', autochtone Belgen die generaties lang in een woonwagen woonden. In België zijn ze met zo'n 8.000. Maar dat zijn niet de Roma die men vaak in ons land bedoelt. Dan gaat het meestal over de groep

99 verhalen over de Roma

migranten die uit Oost- en Centraal-Europa is gekomen, op zoek naar werk en een beter leven. Ze zijn relatief nieuw in ons land en komen meestal uit Roemenië, Bulgarije en Hongarije. Ze zouden in België met ruim 30.000 zijn, en verblijven hier meestal illegaal.

Glimp

Het boek van Margot Vanderstraeten is geen studie over de Roma. Ze bracht een bundeling van liefst 99 verhalen opgetekend aan de hand van talrijke gesprekken en interviews met Roma. Ze probeert zo een "glimp" te bieden van het dagelijks leven. Dat werd een intens werk, want ze moest eerst het vertrouwen winnen van deze gesloten gemeenschap. De gesprekken gaan over dagelijks dingen. Daarvoor woonde ze ook godsdienstige bijeenkomsten bij, ging naar lezingen en workshops en was zelfs aanwezig op in- en outtakegesprekken op sociale diensten.

Daarbij sprak ze met meer vrouwen dan mannen. "Vrouwen bleken van meet af aan ook spraakzamer en opener dan mannen."

De verhalen bevestigen de clichés, zoals het bedelen en zakkenrollen, maar spreken die vaak ook tegen. Ze gaan over hun taal, over hun godsdienst, over hun feesten en vooral hun muziek, over hun houding tegenover de "gadzi", de buitenstaanders, wij dus. Achterdocht is ingebakken. Onderwijs is niet nodig want de mondelinge overlevering telt. Er zouden nog tienerhuwelijken plaatsvinden, jonge meisjes die uitgehuwelijkt worden. Maar er is verandering op komst. Vooral de moeders beginnen te beseffen dat zo iets in onze samenleving niet wordt getolereerd en ook niet de beste toekomstkansen biedt voor hun dochters.

Margot Vanderstraeten, Wij, Roma. Een zeldzaam bezoek aan een gesloten wereld, Pelckmans, Kalmthout, 2024; 24,50 euro.

Discriminatie op basis van leeftijd? NOOIT!

"Liliane (65) ziet premie van hospitalisatieverzekering plots van 160 euro naar 360 euro stijgen. Hoe kan zoiets?", zo lezen we in Het Laatste Nieuws van 29/1/2025. De hospitalisatieverzekering wordt opnieuw duurder in 2025. De leeftijdsdiscriminatie tot en met! Aanpassing premie met reuze-grote-sprong!

Geert Messiaen

Gewezen secretaris-generaal van de Liberale Mutualiteiten

De ziekenfondsen en de privésector trekken de premies voor hun hospitalisatieverzekeringen ook in 2025 op, wat ook al het geval was in 2022, 2023 en 2024. Schrijnend is wel dat ziekenfondsen, die de solidariteit toch hoog in het vaandel voeren, de premie éézijdig en plots zeer drastisch optrekken, zeker vanaf de leeftijd van 70 jaar.

Aanfluiting

Dit is niet alleen een aanfluiting op de leeftijdsdiscriminatie en volkomen arbitrair, maar ook een kaakslag voor alle ouderen die levenslang spontaan en trouw hun bijdragen hebben betaald voor een hospitalisatieverzekering bij hun ziekenfonds. De aangehaalde redenen van die drastische

verhoging is nog schrijnender, namelijk de inschatting van meer risico's, zoals de verhoogde kans op hospitalisatie.

Met een discriminatie op basis van leeftijd kunnen en zullen we ons nooit verzoenen, te meer daar het voorgaande een regelrechte aanfluiting is op het solidariteitsprincipe.

In mijn boek 'Oud niet 'out', maar goud' uit 2021 schrijf ik in Hoofdstuk 5: Leeftijdsdiscriminatie, op blz 50: "een sprekend voorbeeld hiervan is de drastische verhoging van de premie van de hospitalisatieverzekering, aangeboden door ziekenfondsen vanaf een bepaalde leeftijd, zeker vanaf 70 jaar. De aangehaalde reden van een drastische verhoging is nog schrijnender, namelijk de inschatting van meer risico's, zoals de verhoogde kans op

hospitalisatie. Een landsbond vergoelikt de forse premieverhoging zelfs met de sector van de autoverzekeringen! Aangenomen dat akkoord kan worden gegaan met een verhoging voor zover niet van jongs af aan werd aanbetaald en later wordt afgesloten voor een hospitalisatieverzekering, maar toch geenszins voor verzekerden die hun leven lang hebben bijgedragen."

Reuzensprong

In een normaal gezin, met man en vrouw ouder dan 70 jaar, dient voor 2025 een premie van 967,44 euro voor de man en 802,80 euro betaald te worden voor de partner. In 2023 was dit voor elk 658,92 euro, dit is dus sinds 2025 een verhoging van 308,52 euro en 143,88 euro.

Dit is alvast een abnormale reuzensprong in strijd met de toepassing van een verhoging op basis van de toegelaten medische index van 13 procent.

Al gaat het om een commercieel verzekeringsproduct en hebben we deze houding vooral te danken aan de Europese commissie waardoor niets mutualistisch overbleef van de hospitalisatieverzekeringen, blijven we het een regelrechte aanfluiting vinden van een discriminatie op basis van leeftijd en het solidariteitsprincipe.

Charlotte Brys & Geert Messiaen, Oud, niet 'out', maar goud! Een waardige plaats voor ouderen in de maatschappij, Gompel-Scavina, Antwerpen, 2021, 18,50 euro.

Info: geert_messiaen@hotmail.com

Hoge hospitalisatieverzekeringen: een aanfluiting van discriminatie op basis van leeftijd en solidariteit.

En nu Europa?

Nogal wat Europeanen zijn verbijsterd over de toespraken van de Amerikaanse president, vicepresident en secretary Hegseth. Maar als men deze teksten eens volledig doorneemt, dan staat daar niets nieuws in! Men zou toch al maanden moeten weten dat president Trump wil uitvoeren wat hij zegt. Bovendien zeggen de Amerikanen al jaren, terecht, dat de Europese defensie niet voor eeuwig kan betaald worden door de Amerikaanse belastingbetalers. Overigens, moet er eens niet dringend nagedacht worden over een doorstart met een kleine Europese groep? Het zou zeker niet misstaan dat de zes oprichtende landen uit 1957 hierover eens samen komen. De militaire verdediging van Europa kan enkel ook gebeuren met behulp van de Britten en London zal terug aan boord moeten komen.

Prof. Herman Matthijs

Laten we even de afgelopen weken overlopen. Vooreerst de Europese reacties. Niet de vaste Portugese voorzitter van de EU-Raad, noch de Estse buitenlands vertegenwoordiger, noch het Poolse voorzitterschap roepen een Europese top samen. Maar de Franse president Macron roept iedereen naar Parijs. Het Franse staatshoofd kan wel een internationaal succes gebruiken, want in eigen land zit alles politiek vast. Maar uit al die gesprekken komt niets uit, belangrijk is wel dat de Britten daar ook aanwezig waren en ook de Canadezen. Dit laatste land ligt ook grondig overhoop met de Trump-Vance-administratie.

Geld

In juni aanstaande is er een NAVO-top in Den Haag en daar zullen de Verenigde Staten zeker

Wat kan straks de NAVO nog betekenen voor Europa?

pleiten voor een verhoging van de defensie-uitgaven van 2% van het BBP momenteel, naar minstens 3%. Trouwens als Europa zelf zijn verdediging wil organiseren, dan heeft men nood aan een budget van zeker 4% BBP. Wetende dat België zijn leger de afgelopen 35 jaar zwaar heeft verwaarloosd en het gastland is voor de NAVO, alsook de SHAPE, zitten wij zeker in het vizier van de Amerikanen. Momenteel is ons defensiebudget goed voor 1,3% BBP. Een verdubbeling kost ons 8 miljard euro, en dan zitten we nog maar aan 2,6% BBP. Men verwijt de Trump-Vance-administratie om solo slim te spelen in de relaties met Rusland. Desalniettemin heeft de Franse president Macron de laatste weken ook president Trump en vicepresident Vance ontvangen in Parijs. De Italiaanse premier Meloni trok ook alleen naar Mar a Largo en dat was ook het geval met NAVO-secretaris-generaal Mark Rutte. Van enig gecoördineerd Europees beleid was en is er niets te zien. De laatste zet is dat president

Macron en de Britse premier Keir Starmer samen naar Washington DC trekken.

Plan

Europa heeft nu veel commentaar op het Amerikaanse plan, maar wat is het Europese alternatief? Gaan we eindeloos blijven steun geven aan een uitgevochten Oekraïens leger, dat er toch nooit in gaat slagen om de verloren gebieden te heroveren? En welke Europese lidstaat gaat gevechtstroepen willen sturen voor een oorlog waarin het West-Europees publiek geen interesse heeft?

De eerste Oekraïne-top heeft plaats gevonden in Saoedi-Arabië. Op zichzelf al een historisch gegeven dat men in een Arabisch land over een Europees vredesakkoord gaat onderhandelen. Maar olie zal zeker op de agenda staan. Want Rusland heeft er ook alle belang bij dat de olie- en gasprijs niet keldert. Dus als Washington DC en Riyad niet te veel olie oppompen, kan Poetin verder zijn land staande houden. Want

De Franse president Macron en de Britse premier Starmer: kunnen zij de eer van Europa op het Oekraïense slagveld redden?

De president van de Verenigde Staten, Donald Trump, die de hele wereldorde in verwarring brengt.

Europa blijft de Oekraïense president Volodymyr Zelensky steunen.

dit akkoord gaat niet alleen over grondgebied, doch ook over grondstoffen en geld. De Saoedi's hebben er ook alle belang bij dat de Amerikanen zich gaan richten op het ultieme aan te pakken doel: de Iraanse Ayatollahs! Het bewijst nog eens dat Washington DC en Moskou duidelijk laten zien dat zij beiden de regels op deze planeet bepalen. Misschien dat Europa, (en wie dan?), en Zelensky later mogen aanschuiven.

Klein Europa

Als Europa op dit continent een rol wil spelen, en in uitbreiding in de wereld, dan zal het zijn militaire inspanningen fors moeten verhogen. Bovendien stelt zich de vraag of de huidige Europese Unie met 27 lidstaten nog wel iets kan bereiken. Duitsland zit in politiek economisch onweer, Frankrijk en Spanje kunnen geen beleid voeren omwille van de minderheidsregeringen. Moet er eens niet dringend nagedacht worden over een doorstart met een kleine groep? Het

zou zeker niet misstaan dat de zes oprichtende landen uit 1957 hierover eens samen komen. De militaire verdediging van Europa kan enkel ook gebeuren met behulp van de Britten en London zal terug aan boord moeten komen. Een bijkomend voordeel is de aanwezigheid van Canada. Als dit land zich ook aansluit bij Europa, dan is de Trump-regering schaaakmat gezet! Trouwens los van het militaire aspect, is het een meer dan aan te raden zaak voor de Belgische, alsook voor de Vlaamse regering om de samenwerking met Canada op te drijven! De 'Secretary of Defence' Hegseth stelt dat Oekraïne geen lid kan worden van de NAVO en dat is een meer dan realistische kijk op dit dossier. Iets dergelijks doen is het paard van Troje binnenhalen en een te gevaarlijk politiek wespennest voor de NAVO-veiligheid. Trouwens zonder de NAVO is Europa momenteel en nog voor jaren niet verdedigbaar! Bovendien moet er ook op gewezen worden dat NAVO-lid Turkije zich helemaal niets aantrekt van de westerse

sancties tegenover Rusland.

De factuur van de wederopbouw van Oekraïne zal worden doorgestuurd naar de EU en dat gaat honderden miljarden kosten. Ook het idee om dit land via een versnelde procedure lid te laten worden van de Europese Unie is een krankzinnig voorstel. De uitbreiding van deze eeuw met dertien zuid- en oostelijke landen, is bepaald geen financieel succes te noemen. De 14 landen van de vorige eeuw betalen nog steeds 88% van het jaarlijkse budget. Een Oekraïense toetreding tot de EU zou de ondergang betekenen van de Europese begroting. Bovendien is het land te corrupt en staat het mijlenver van de Kopenhagen-criteria om lid te kunnen worden van de EU.

Moskou en Beijing

De huidige situatie laat ook nog eens duidelijk blijken dat Moskou en Beijing alleen respect hebben voor macht en dat heeft de Europese Unie niet, maar wel de Trump-Vance-administratie.

Buitenland

Lukas De Vos

Daagt het spook van Hitler in Duitsland weer op? Op 23 februari waren er verkiezingen en het debat over hoe zich te gedragen tegenover samenwerking of uitsluiting van extreem rechts, is er meer dan ooit aan de orde. (*)

In Wittenberg staan twee grote standbeelden op het marktplein voor het stadhuis. Links staat Luther. Hij wordt er ten onrechte van verdacht dat hij, geschokt door de losbandigheid, de simonie en de aflatenhandel van kerk en paus, zijn 95 stellingen als aanklacht aan de Slotkerk hamerde. Rechts staat Melanchton (Schwartzertd) wiens woonhuis wat verderop in de Collegienstraße staat. Op een bevattelijke manier stelde hij de 'Confessio Augustana' op, de kern van het humanistisch schoolsysteem. Ze zaten beiden in dezelfde obediëntie, de Hervorming, maar deden dat uit verschillende oogpunten: Luther uit emotioneel buikgevoel, Melanchton uit nuchtere redelijkheid. Het is dan wel ironisch dat vandaag zowat de hele horeca in Wittenberg in handen is van – ik mag veronderstellen diepgelovige, zeer katholieke Italianen, voor wie geld niet vies is.

Die gedachte kwam in mij op toen ik in 'Der Spiegel' van 1 juni 2024 het dubbelinterview las met twee merkwaardige Oost-Duitse CDU-politici: Landtagleden Alexander Räuscher in Maagdenburg, de pragmaticus, en Christian Reinboth in Sachsen-Anhalt, de gedrevene. Zij voerden een debat op het scherp van de snee over hoe zich te gedragen over samenwerking of uitsluiting van de uiterst rechtse partij AfD (Alternative für Deutschland). Toen, in tempore non suspecto, sloeg Bernd Wroblewski al de nagel op de kop: "Entsetzt und sprachlos: Der CDU-Konflikt um die AfD erschüttert die politische Landschaft". Het toonde aan hoe moeizaam een grote partij uit het midden het heeft om verenigd te blijven. "Weg met de Brandmauer", de schutkring rond AfD, zei Räuscher, waarmee "de democratische partijen" elke, ook passieve, samenwerking afwijzen. "Een stompzinnig idee". De reden lag voor de hand: "Zij zijn wettig verkozen in het parlement, net als Groen of Links. Ist es denn gemeinsame Politik, wenn andere unseren Vorschlägen zustimmen? Das ist doch absurd". Die redenering snijdt volgens Reinboth geen hout. "Zoals jullie voorstel om de sociale voorzieningen in te perken en werkweigerers uit te sluiten? Was sie da machen, ist der Stil der AfD. Politik auf der Grundlage eines Bauchgeföhls".

Weimar

Onwillekeurig gaat dan de vergelijking op met het einde van de Weimarrepubliek. De versnippering bij de centrumpartijen maakte regeren zo goed als onmogelijk. Hitler zag het niet meer zitten na een verlies van 35 zetels in december: "Als de partij

Duitsland op een gevaarlijke tweesprong

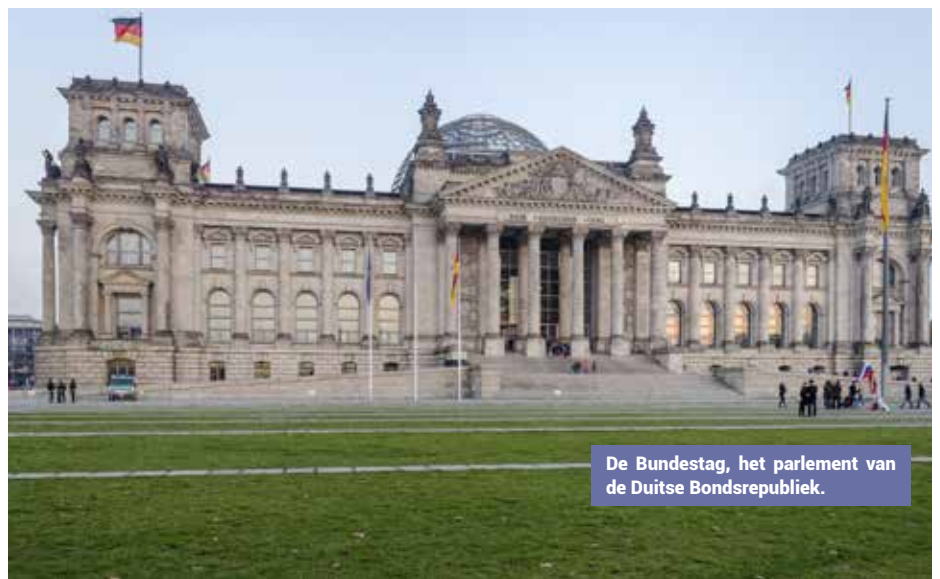
scheurt, jaag ik binnen drie minuten een kogel door mijn hoofd". Toch werd hij een maand later kanselier. Twee redenen. President Von Hindenburg wou snel de politieke impasse beëindigen na de mislukking van Von Schleicher om een regering te vormen. De gevolgen van de beurscrash en de enorme werkloosheid leidden immers tot wanhoop en opstandigheid. En de grootindustrie koos voor steun aan een buitenparlementair kabinet. Goedkope arbeidskrachten waren nu eenmaal de hefboom om opnieuw winst te maken. Gustav Krupp, Fritz Thyssen,

chemiereus IG Farben (het op twee na het grootste bedrijf in de wereld stortte in februari 1933 al 400.000 Rijksmark aan

de nazipartij), de vliegtuig- en auto-industrie, de bewapeningsproductie, ze schraagden de wederopbouw van het Derde Rijk.

"Klein gevaar"

Dat is vandaag niet anders. Duitsland is vandaag – ondanks de verdragingsmanoeuvres door kanselier Scholz – de grootste wapenleverancier van Oekraïne. Maar Russische 'malware' zoals 'Doppelgänger' verstoort de publieke opinie, en slaagt erin nog meer onrust te zaaien. Buitenlandse

De Bundestag, het parlement van de Duitse Bondsrepubliek.

Zaken heeft weet van meer dan honderd pseudonieuws-webstecks die veelal slapend informatie verzamelen en op welbepaalde ogenblikken ontwaken. Radicale partijen zoals AfD en BSW van de voormalige communiste Sahra Wagenknecht willen opnieuw nauwe banden aanknopen met het Kremlin – te lang heeft Duitsland geteerd op goedkoop Russisch gas. Door de boycot van Europa en de sluiting van Nordstream is die zwakte pijnlijk blootgelegd. In het debat met de kanselier viel CDU-leider Merz door de mand omdat hij vroeger had gezegd dat er van Poetin maar “een klein gevaar” uitgaat. Wat hij ontkende, maar wat de ondervragers koudweg bevestigden.

Economisch zit het land in slechte papieren: al vier jaar is er stagnatie, de laatste twee jaar zelfs een krimp. Hoofdeconoom van ING, Carsten Brzeski, wijt de achteruitgang aan drie grote problemen: energie, de rol van China, en concurrentieverlies door aanslepende onderinvestering. Het grote probleem van de slabakkende ingreep ligt uiteraard bij de enorme bedragen die dienen vrijgemaakt voor het groeiend aantal gepensioneerden, de migratie-aanpak, en de Europese defensie. Die opdracht is niet min. Twee jaar geleden zijn de pensioenen verhoogd en gelijkgetrokken voor Oost en West. De liberale minister van Pensioenen Christian Lindner weigerde de begroting goed te keuren waarop Scholz hem ontsloeg. Maar het huidige stelsel met drie pijlers, (de grootste, 80 %, is die van de staat) wordt onhoudbaar vanaf 2030 – dan volgt

immers een grote instroom van ouderen in het stelsel, in 2035 zullen er al 7 miljoen van hun rust genieten. Overigens werken de Duitsers het minst van alle Europeanen, ook al is de pensioenleeftijd opgetrokken tot 67 jaar. Er zal dus gesneden worden.

Terreur

Ook de aanpak van de inwijking geeft de regering kopbrekens. De terreuraanslagen op burgers in Maagdenburg, Keulen, Solingen, Aschaffenburg, en recent nog in München, vaak uitgevoerd door migranten zonder verblijfsvergunning, heeft nationaal kwaad bloed gezet, nog aangezwengeld door het populisme van AfD. Het aantal vluchtelingen neemt schrikbarend toe. In 2022 waren er dat 245.000, in 2023 meer dan 300.000. De verwelkomingspolitiek van Merkel is nu over het breekpunt. Alle partijen eisen toezicht en uitfiltering. Dat leidt tot pure propagandamaatregelen zoals de grenscontroles (op de eerste dag ben ik gaan kijken aan de Rijnbrug bij Straatsburg. Een lachertje. Duidelijk vooraf aangeduide busjes of wagens werden met groot vertoon ‘doorzocht’, zonder enig resultaat; de tv vond het best aardig). In januari trok Merz van CDU alle registers open: hij wil permanente grenscontroles (in tegenstrijd met het Schengenakkoord), een inreisverbod voor wie geen geldige papieren heeft, een verzamelkamp voor wie uitgezet gaat worden, meer verantwoordelijkheid voor de ‘Länder’, en natuurlijk opsluiting voor onbepaalde tijd van misdadigers of terreurverdachten. De Groenen, die de regering deden vallen in november, eisen dan weer het behoud van het asielrecht. Zij rekenen op de bestaande wetten. Scholz vindt dat zijn maatregelen de inwijking al danig gedrukt hebben. Hij mikt vooral op het weigeren van asielzoekers die al in een andere lidstaat een verzoek hebben ingediend (wat vastligt in de Europese

afspraken) én op de invoering in 2026 van Geas, het Gemeenschappelijk Europees Asielsysteem.

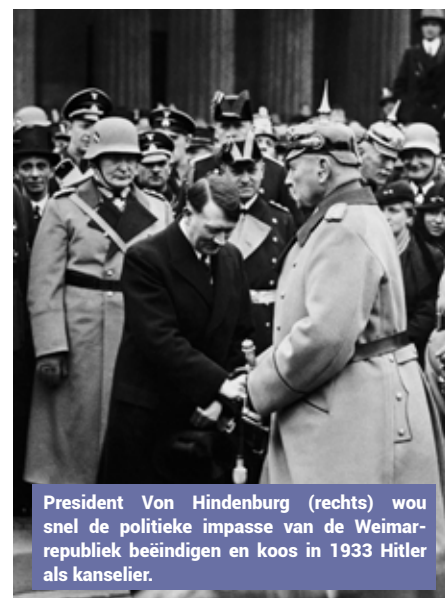
Kortzichtigheid

Een eigen defensie gaat voor alle EU-lidstaten een forse hap uit de begroting nemen. Zeker in Duitsland. “Toen ik minister van Financiën was betaalden we 37 miljard aan de ‘Bundeswehr’ en de NAVO, 1,33 % van het BBP. In 2022 is dat opgetrokken tot 2 %”, antwoordde Scholz desgevraagd. Merz sneerde: “Wij willen naar 3%”. Scholz, droog: “Doe er dan nog maar 100 miljard bij”. Niet dat ook maar één lidstaat de eigen verdediging onverantwoord vindt. Maar de politieke afdreiging van een onberekenbare president in de VS wordt met minachting afgewezen, zeker nu die ook vanaf maart een extra taks op de invoer van buitenlands staal met 25 % wil opleggen. Trump hoopt zo de automobiellindustrie weer Amerikaans te maken door de bouwers over de plas te krijgen.

Onvrede

Er is één naar gevoel: uiterst rechts leeft bij de gratie van onvrede. Het spook van Hitler daagt weer op. Wie het verstandigst zwijgt kan allicht de verkiezingen van 23 februari binnenhalen (*). Al lijkt de waardering bij de ARD-Livestream door de toeschouwers hoogst gewaagd: 56 % koos Scholz als winnaar (16 % voor zijn partij in de huidige peilingen), 14 % Merz (30 % voor CDU nochtans), 28 % geen van beiden. Misschien wel hoofdzakelijk de 20 % malkontenten van AfD?

(* dit artikel is geschreven vòòr de verkiezingsuitslag van 23 februari bekend was)

Vijf jaar Corona: fototentoonstelling in Gent

Stille Stad

De wereldwijde besmetting met het coronavirus ligt intussen vijf jaar achter ons. Tijd voor een terugblik. Van 10 tot en met 28 maart 2025 loopt in het Gentse Liberas de fototentoonstelling 'Stille Stad. Terugblik op Corona in Gent'. De expositie toont foto's van Gentenaars Angélique De Paepe en Yves Moerman. Zij trokken in coronatijden met hun fototoestel doorheen de stad en registreerden de alles overheersende stilte die er toen heerste.

Kris Debeule
Liberas

Na de laatste lockdownfeestjes viel in de nacht van 13 op 14 maart, om klokslag middernacht, de stilte over België. Terwijl de pandemie zich razendsnel verspreidde, sloten cafés, scholen, rusthuizen en andere openbare gebouwen hun deuren. Ook Gent, een stad die normaal bruist van het leven, kwam tot stilstand. De stilte was niet enkel hoorbaar maar ook voelbaar. Het was een stilte van onzekerheid en angst, maar ook van plotse rust en solidariteit. Exact vijf jaar later brengt Liberas deze stilte in beeld met de fototentoonstelling 'Stille Stad. Een terugblik op Corona in Gent'.

Zee aan tijd

Terwijl heel de wereld de adem inhield, was de lockdown – omwille van een plotse zee aan vrije tijd – voor veel mensen ook een heel creatieve periode. Ook voor Angélique De Paepe en Yves Moerman. Zij legden zich toe op hun passie, de fotografie. Ze gingen dagelijks op pad, elk apart, en namen honderden foto's van deze zo bizarre, bijna surrealistische tijd. Hun beelden tonen niet enkel de lege straten en pleinen, maar ook de menselijke veerkracht, de solidariteit en de vindingrijkheid die deze periode hebben gekenmerkt. Een honderdtwintigtal markante beelden zijn in maart in Liberas te zien.

Wilmès I en II

De coronatijd was voor de Belgische politiek evenwel een zeer intense periode, waarin diverse liberale kopstukken een prominente rol speelden. Iedereen herinnert zich nog de uitspraak "mensen, blijf in uw kot" van Maggie De Block (Open Vld), die toen de pandemie uitbrak minister van Volksgezondheid was. Zij

maakte deel uit van de regering-Wilmès, een minderheidskabinet in lopende zaken. Na de federale verkiezingen van 26 mei 2019 werd intussen al een klein jaar onderhandeld over de vorming van een nieuwe federale regering. Charles Michel (MR), de vorige premier, was voorzitter van de Europese Raad geworden, en opgevolgd door zijn partijgenote Sophie Wilmès (MR), de eerste vrouwelijke premier van België. De regering-Wilmès nam de nodige maatregelen om de eerste pandemiegolf in te dijken. Toch bleek het moeilijk werken met een minderheidsregering die bovendien ontslagnemend was. Er werd een tijdje gespeeld met het idee van een tijdelijke noodregering, maar dat plan verdween in de kast omdat men in die eerste coronadagen een stoelendans van ministers wilde vermijden. Er werd gekozen voor politieke stabiliteit met een voorzetting van het huidige kabinet. De regering-Wilmès II, aan zet vanaf 17 maart 2020, was een perfecte kopie van Wilmès I maar met gedoogsteun vanuit de oppositie om de coronacrisis kordaat aan te pakken.

De Croo

Pas op 1 oktober 2020, anderhalf jaar na de federale verkiezingen, legde Alexander De Croo (Open Vld) de eed af als eerste minister. Met ups en downs bleef de pandemie intussen de kop opsteken. De Croo en zijn ploeg werden onder meer geconfronteerd met de

tweede coronagolf, in de herfst van 2020, met een piek in oktober en november, en met een recordaantal ziekenhuisopnames.

De regering stelde vrijwel meteen de directeur-generaal van de FOD Volksgezondheid, Pedro Facon, aan als coronacommissaris. Hij moest de maatregelen van de diverse deelregeringen beter op elkaar afstemmen. Ook nam het overlegcomité de taken van de nationale veiligheidsraad over. Men herinnert zich vast nog de vele persconferenties, waarin de premier een paars duo vormde met zijn minister van Volksgezondheid, de socialist Frank Vandenbroucke. In 2021 gingen de vaccinatiecampagnes van start, en in dat jaar werd ook de pandemiewet van kracht. Deze wet kwam er na aanhoudende juridische kritiek op de eerdere maatregelen die tijdens de coronacrisis genomen waren, en die volgens sommigen ongrondwettelijk waren.

Archief over corona

Zonder het misschien zelf ten volle te beseffen

“Tijdens de eerste lockdown kwam ik ‘uit mijn kot’ om te wandelen en te kijken. Wat aanvankelijk begon als een reden om naar buiten te gaan, namelijk foto's maken, stopte niet. Ik bleef gepassioneerd wandelen en fotograferen in en rond Gent. Van de lockdown tot het stilaan terug ontwaken van de stad, (bijna) dag na dag, legde mijn lens vast wat ik zag, vier seizoenen lang.”

Het Sint-Pietersplein in Gent met de cirkels op de grond. Wie een glaasje bubbels wil drinken, moet in zijn cirkel blijven, in je eigen bubbel! © Angélique De Paepe

legden Angélique De Paepe en Yves Moerman een zeer waardevol fotoarchief aan. Zij registreerden de stad in een voor Gent en de wereld historische periode. Hun foto's hebben dan ook in eerste instantie een documentaire en geschiedkundige waarde. Want hoewel dit allemaal nog maar vijf jaar achter ons ligt, roepen de getoonde beelden veel herinneringen en emoties op. Heel wat details van wat toen gebeurde zijn we al vergeten of hebben we misschien onbewust ook een beetje verdrongen. Goed dat deze foto's er zijn dus, om de confrontatie met ons recente verleden aan te gaan.

Deze tentoonstelling is voor Liberas tevens een ideale aanleiding om op zoek te gaan naar andere corona-gerelateerde archieven. Ging u zelf met het fototoestel op stap, hield u een corona-dagboek bij of was u betrokken bij een ander initiatief? Liberas heeft interesse in uw verhaal en uw archief. Een mailtje naar info@liberas.eu volstaat. Een medewerker van Liberas neemt zeker contact met u op.

Praktisch

'Stille Stad. Terugblik op corona in Gent' loopt van maandag 10 tot en met vrijdag 28 maart 2025, en is gratis te bezoeken tijdens de kantooruren, in Liberas, Kramersplein 23, te 9000 Gent. Opgelet, op vrijdagmiddag en in het weekend is Liberas gesloten.

Op woensdag 12 maart 2025 om 18:00 u. is er een vernissage waarop iedereen welkom is. Graag aanmelden via inschrijven@liberas.eu.

HET CORONA JAAR 2020 IN BELGIË

3 FEBRUARI – EERSTE BESMETTING

Een Belgische man test positief op het coronavirus. Hij behoort tot een groep landgenoten die uit Wuhan gerepatriëerd zijn.

10 MAART – EERSTE STERFGEVAL

Een negentigjarige vrouw in een Brussels rusthuis is het eerste dodelijke slachtoffer. Die dag wordt ook de eerste nationale veiligheidsraad gehouden.

12 MAART – FEDERALE FASE

De federale overheid beslist onder meer om de lessen op te schorten en de horeca te sluiten. Er worden geen bezoekers meer toegelaten in zorgcentra, en telewerk wordt sterk aangeraden.

13 MAART - LOCKDOWNFEESTJES

De maatregelen treden in vanaf middernacht, in de nacht van 13 op 14 maart. Sommige horecazaken organiseren zogenaamde lockdownfeestjes met een groot aantal besmettingen tot gevolg.

14 MAART – ZIEKENHUISNOODPLAN

De Belgische ziekenhuizen bereiden zich voor op de komst van coronapatiënten. Alle niet-dringende, medische ingrepen worden uitgesteld.

18 MAART – LOCKDOWN

België gaat in lockdown. Alle niet-essentiële winkels gaan dicht. Telewerk wordt de norm en iedereen moet zo veel mogelijk thuis blijven.

20 MAART – GRENSCONTROLES

Gerichte grenscontroles moeten vermijden dat Belgen over de grens in Nederland gaan winkelen.

24 APRIL – EXIT-STRATEGIE

Eind april lijkt het ergste achter de rug. De nationale veiligheidsraad beslist dat er kan overgegaan worden tot een "exitstrategie", een geleidelijke versoepeling van de maatregelen in verschillende fases, van begin mei tot begin juli.

25 JULI – UITGEBREIDE MONDMASKERPLICHT

De besmettingscijfers stijgen weer. Er komen

Liberas

Naast pijltjes die je de weg toonden, verschenen er ook typische Coronaboodschappen op de stoep. "Kunde jij nie leeze meschiens?" © Angélique De Paepe

opnieuw strengere maatregelen met onder meer een uitgebreide mondkmaskerplicht in winkelstraten, op markten en in alle openbare gebouwen.

29 JULI – AVONDKLOK

Antwerps gouverneur Cathy Berx stelt als eerste beleidsverantwoordelijke een avondklok in haar provincie in.

6 OKTOBER – CORONACOMMISSARIS

Pedro Facon, directeur-generaal van de FOD Volksgezondheid, wordt coronacommissaris. Hij moet het beleid van de diverse regeringen in ons land beter op elkaar afstemmen.

19 OKTOBER – AVONDKLOK EN 1 KNUFFELCONTACT

De sociale contacten worden beperkt tot maximaal 1 knuffelcontact (een persoon met wie je nauw fysiek contact mag hebben). Tussen middernacht en 5 uur 's ochtends is het verboden om zich op straat te begeven.

2 NOVEMBER – LOCKDOWN

Na onheilspellende besmettingscijfers gaat België voor de tweede maal in lockdown.

3 NOVEMBER – RECORDCIJFERS ZIEKENHUIZEN

Er worden bijna 900 besmette personen op 24 uur opgenomen in de Belgische ziekenhuizen, een nieuw record. Ook het totaal aantal coronapatiënten in de ziekenhuizen bereikt een nieuwe piek, met meer dan 7.400 bezette bedden.

28 DECEMBER - EERSTE VACCINS TOEGEDIEND

Drie bewoners van een zorgcentrum (in Vlaanderen, Wallonië en Brussel) krijgen de eerste vaccins toegediend. Het is een symbolische start van de vaccinatiecampagne die op 5 januari 2021 begint.

Een efficiëntere overheid

Het is niet omdat men stations als kathedralen bouwt, dat we de spoorwegen moeten afschaffen.

Open Vld is op zoek naar een nieuwe naam , een nieuwe toekomst. Daarbij worden nu al de grote krijtlijnen aangegeven waar rond het nieuwe verhaal zal worden opgehangen. Een constante die we daarbij horen is steeds: " minder overheid". Is dat écht wat wij nodig hebben om ons beter te wapenen voor de grote uitdagingen die op ons afkomen?

Mark Bienstman
mbienstman@hotmail.com

Laat mij toe daar toch een vraagteken bij te plaatsen. Ongeveer iedereen is het er over eens dat de overheid schromelijk tekortschiet in het uitvoeren van haar essentiële taken: binnen- en buitenlandse veiligheid; justitie; vervoer en verkeer; gezondheidszorg; onderwijs;... Dus de taken zelf worden niet in vraag gesteld, wel de manier waarop die worden aangepakt en ingevuld.

Afschaffen?

Het is dus niet omdat men daar tekortschiet, dat men dan maar die taken moet afschaffen. Het is niet omdat het leger voertuigen koopt die bezwijken onder de last van hun bewapening; het is niet omdat legervoertuigen alleen bestuurd kunnen worden door manschappen

van minder dan 1,70m dat we het leger moeten afschaffen. Het is niet omdat Justitie bezwijkt onder de papierberg die ze ieder jaar verder laat aangroeiën; dat de informatiseringsprojecten niet geven wat er van verwacht werd, dat we Justitie dan maar moeten afschaffen. Het is niet omdat in sommige steden Infrabel liever grote (en vooral veel te dure) 'kathedralen' bouwt (in de plaats van toegankelijke, sobere stationsgebouwen) dat we de spoorwegen moeten afschaffen; het is niet omdat de Lijn er niet in slaagt het aantal bussen af te stemmen op het aantal bestuurders (en/of omgekeerd) dat we dan maar de Lijn moeten opdoeken. En zo kunnen we doorgaan.

Beter

De nadruk moet niet gelegd worden op minder, maar op beter. Er wordt veel te weinig gekeken naar efficiëntie en zuinig beheer. Heeft iemand al eens de workflow, de procedures en het buitensporig formalisme bij Justitie in kaart

gebracht? Zonder de rechten van verdediging in het gedrang te brengen, kan daar veel efficiënter, en dus goedkoper worden gewerkt. En zo kan men in elk beleidsdomein terug focussen op de essentie: in het Onderwijs moet de nadruk liggen op lesgeven, niet op het eindeloos invullen van (meestal overbodige) vragenlijsten of rapporten. Moeten de geldstromen binnen de Sociale Zekerheid echt over zoveel tussenstations lopen? Enzovoort. De overheid (Federaal en Regionaal) geeft in dit land zo'n 275 miljard euro per jaar uit. Met wat gezond verstand en een kostenbewuste aanpak moet daar gemakkelijk op een blijvende en duurzame manier 10% efficiëntiewinsten te boeken zijn (zonder de essentie van die overheidsdienstverlening in het gedrang te brengen). Meteen zou het structureel tekort op onze begroting grotendeels weggewerkt kunnen worden. Ook de eindeloze 'koterij' binnen onze fiscaliteit moet dringend worden 'gesaneerd': zowel de administratie zelf als de burger zou er bij gebaat zijn.

Dus niet minder overheid, maar vooral een betere, zuinige, efficiënte overheid. Of, zoals men zegt in de taal van Molière: "il ne faut pas chercher midi à quatorze heures....".